

РЕШЕНИЕ

№ 6069

гр. София, 29.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 06.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Къскатийска и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **9594** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 84, ал. 2 Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. М. А., гражданин на И., чрез адв. М. Х. срещу Решение № УП- 160/07.10.2011 г. на интервюиращ орган /ИО/ при Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на административно-производствените правила и на материалния закон. Твърди се, че в административното производство не е изяснена напълно бежанската история на чужденеца и не са обсъдени представените от него нови доказателства. Посочено е, че интервюиращият орган не се е съобразил с константната съдебна практика на ВАС, основана на решението от 17.02.2009 г. на Съда на ЕО по дело № С-465/2007 г. Жалбоподателят счита, че са налице условията за предоставяне на хуманитарен статут. Иска се от съда да отмени оспореното решение.

Ответната страна – Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна

следното:

Видно от доказателствата по делото М. М. А. е [дата на раждане] в гр. Ал Ш., И., гражданин на И., с религия: мюсюлманин - шиит, разведен.

От доказателствата, приложени по делото с административната преписка се установява, че за първи път чужденецът е подал молба вх. № 85/26.01.2009 г. по описа на Държавната агенция за бежанците (ДАБ). С решение № 185/29.05.2009 г. на председателя на ДАБ му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Чужденецът е обжалвал. С решение № 13222/06.11.2009 г. Върховният административен съд - Трето отделение е отхвърлил жалбата. С решение № 4206/30.03.2010 г. петчленен състав на ВАС, I колегия отменя решението на тричленния състав на ВАС и връща преписката на административния орган за ново произнасяне, в частта за предоставяне на хуманитарен статут. С решение № 350/30.07.2010 г. на председателя на ДАБ е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца. С решение № 14722/02.12.2010 г., постановено от ВАС – Трето отделение, подадената жалба е отхвърлена. С решение № 6064/02.05.2011 г. на петчленен състав на ВАС – I колегия решението на тричленен състав на ВАС е оставено в сила.

Подадена е последваща молба вх. № УП 3579/22.06.2011 г. по описа на ДАБ от М. А. с искане за повторно регистриране в ДАБ. Върху молбата е поставена резолюция „за регистрация”, но по делото не са налице данни за извършена регистрация на чужденеца въз основа на тази молба.

По делото е приложена и молба вх. № 1268/04.10.2011 г. по описа на ДАБ от М. А. с искане за предоставяне на закрила. Изготвен е регистрационен лист рег. № УП 3579/04.10.2011 г. С чужденеца е проведено интервю на 05.10.2011 г., когато като нови обстоятелства той посочил, че е работил в Р. гвардия от края на 1999 г. до края на 2001 г. След това бил преместен в болница „С.”, където работил до началото на 2004 г. Заявява, че представител на А. на М. го уведомил, че срещу него ще има шериатски съд, поради което той напуснал И. и заминал за С..

В хода на административното производство е получено становище рег. № Т-4860/07.10.2011 г. на основание чл. 58, ал. 7 от ЗУБ от ДАНС, с което е заявявано, че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето.

С оспореното в настоящото производство решение № УП- 160/07.10.2011 г. интервюиращият орган при ДАБ е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя, като е приел, че молбата е явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ. Не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ. Административният орган е посочил, че изявленията на кандидата в отделните интервюта се разминават, поради което не са приети за достоверни. При провеждане на административното производство не са установени новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата на произход.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваният административен акт е издаден от некомпетентен орган и при съществено нарушение на процесуалните правила.

Видно от доказателствата, представени по делото, с молба вх. № УП 3579/22.06.2011 г. по описа на ДАБ /л. 43 от делото/ М. М. А. е поискал да бъде регистриран повторно в ДАБ и да получи закрила в България, на която на 22.06.2011 г. е поставена резолюция „за регистрация”. Тази молба за предоставяне на статут се явява последваща (втора по ред), по смисъла на §1, т. 6 от ЗУБ. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 3 ЗУБ ускорено производство се образува с регистрирането на чужденец, подал последваща молба за статут. Чужденецът се регистрира в ДАБ и му се открива лично дело (чл. 61, ал. 2 ЗУБ). В срок до три дни от образуване на производството интервюиращият орган следва да взема решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна по чл. 13, ал. 1 ЗУБ; прекратяване на производството по чл. 13, ал. 2 ЗУБ или чл. 15, ал. 1, т. 6, 8 и 9 ЗУБ или образуване на производство по общия ред (чл. 70, ал. 1 ЗУБ). Съгласно чл. 70, ал. 2 ЗУБ ако в тридневния срок не бъде взето решение се преминава към производство по общия ред.

Подадената на 22.06.2011 г. от М. М. А. молба съдържа ясното му волеизявление – поискано е да бъде регистриран за втори път в ДАБ, тъй като не може да се върне в И.. В този смисъл, тя представлява последваща молба за предоставяне на статут по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ вр. чл. 59, ал. 1 от ЗУБ. С подаването на тази молба чужденецът е следвало да бъде регистриран в ДАБ, съгласно чл. 61, ал. 2 ЗУБ. Специален ред за „регистрирането на чужденец, подал последваща молба за статут” в ЗУБ не се съдържа. Предвид това, че систематичното място на посочената разпоредба е в глава шеста „Производство”, раздел първи „Общи правила”, съдът приема, че по предвидения в нея ред се регистрира всеки чужденец, подал молба за предоставяне на статут, в това число и последваща такава. Поради това и съгласно разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 3 ЗУБ, следва да се приеме, че именно на 22.06.2011 година е образувано последното ускорено производство по молбата на М. А., като на посочената дата чужденецът е следвало да бъде регистриран, а не както незаконосъобразно е приел интервюиращият орган въз основа на молбата вх. № 1268/04.10.2011 г. Специалният закон не предвижда възможност за административния орган за преценка дали и в кой момент да регистрира чужденеца, изрично предвиждайки предпоставките за образуване на ускорено производство и срокът за приключването му. Противното становище би довело до административен произвол и ограничаване правото на защита на лицата, предвид липсата на нормативно предвидена възможност за обжалване на отказ за регистрация на подалия молба за статут чужденец, респ. отказ за образуване на ускорено производство. Видно е от доказателствата по делото, че в периода от 22.06.2011 година до 04.10.2011 година административният орган не е извършил процесуални действия по регистрацията на чужденеца въз основа на подадената от него молба. Всички изискуеми действия, предвидени в ЗУБ са изпълнени от интервюиращия орган след 04.10.2011 г.

Обжалваното решение е издадено от орган по смисъла на чл. 70 от ЗУБ - интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, след проведено производство по чл. 68 от същия закон, като същото е издадено в тридневен срок от датата на регистрацията на чужденеца - 04.10.2011 г., но при съществено нарушение на процесуалните правила относно срокът за регистрирането на чужденеца, съответно срокът по издаването му. Към датата на издаването на обжалваното решение са налице основания за образуване на производство по общия ред (чл. 70, ал. 2 ЗУБ), което обосновава и некомпетентност по време на интервюиращия орган да се произнесе.

Предвид изложеното, съдът приема, че в тридневния срок по чл. 70. ал. 1 ЗУБ, изчислен

считано от 22.06.2011 г., интервюиращият орган е следвало да регистрира подалият молба за закрила чужденец и да вземе решение съобразно предоставената му от закона компетентност, което той не е направил. Крайният срок за постановяване на решение в ускореното производство от датата на подаване на искането е изтекъл на 25.06.2011 г. – събота, неприсъствен ден, съответно на 27.06.2011 г. – понеделник. На тази дата се е погасило и правомощието на интервюиращия орган да се произнесе по допустимостта и основателността по тази последваща молба за закрила, тъй като това правомощие е ограничено по време по силата на закона - след като в срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ не е взето решение от интервюиращия орган, на основание чл. 70, ал.2 вр. чл. 72, ал.1, т.2 от ЗУБ от ускорено производство, се преминава към производство по общия ред. Това преминаване настъпва по силата на посочената разпоредба на чл. 70, ал. 2 от ЗУБ, без да е необходим изричен акт на административен орган. Единствено условие за това - да е налице пропускане на срока по чл. 70, ал.1 ЗУБ за произнасяне с решение по чл. 70, ал.1, т.1-3 ЗУБ - отрицателна предпоставка, която в случая е осъществена. По силата на чл. 70, ал.2 вр. чл. 72, ал.1, т.2 от ЗУБ, след този срок компетентността на интервюиращият орган е погасена по време, същият няма право да се произнесе с решение по чл. 70, ал.1, т.1 - 3 ЗУБ, именно поради липса на компетентност и тъй като вече е образувано производство по общия ред. Тези данни обуславят и компетентност на председателя на ДАБ да се произнесе по молбата за закрила от 22.06.2011 г. на М. М. А., предвид предоставените му правомощия по чл. 72, ал.1, т.2 ЗУБ в производство по общия ред да вземе решение по чл. 75, ал.1, т.1 - 3 ЗУБ. Следователно интервюиращият орган е издал Решение № УП-160/07.10.2011 г. при липса на компетентност да постанови решение по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, което е основание по чл. 146, т. 1 от АПК за обявяването му за нищожно.

Предвид изложеното, съдът намира, че решение № УП-160/07.10.2011 г. на интервюиращ орган при ДАБ следва да бъде обявено за нищожно, а административната преписка, образувана по молбата на М. М. А. от 22.06.2011 г. следва да бъде изпратена на компетентния административен орган - председателя на ДАБ за постановяване на решение в производство по общия ред.

Водим от горното и на осн. чл. 172, ал. 2, пр. 1 и чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд - София град, I - во отделение, 3 - ти състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА, по жалба на М. М. А., гражданин на И., НИЩОЖНОСТТА на Решение № УП- 160/07.10.2011 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС.

ИЗПРАЩА преписката, образувана по молба вх. № УП 3579/22.06.2011 г. по описа на ДАБ от М. М. А. на компетентния административен орган - председателя на Държавната агенция за бежанците за разглеждане и произнасяне по посочената молба в производство по общия ред.

Решението е окончателно и не подлежи на касационна обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

